

Sygn. akt I CSK 306/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa J. [...] S.A. w Z.

przeciwko J. P. i D. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 września 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej i zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej nie została w sposób przekonywający uzasadniona przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a strona skarżąca nie przedstawiła argumentów prawnych mających przekonać, że wskazane kwestie – będące przedmiotem wcześniejszych wypowiedzi Sądu Najwyższego – mogą być uznane za zagadnienia „istotne” w rozumieniu tego przepisu (v. uchwała SN z dnia 8 marca 2007 r., III CZP 3/07, OSNC 2008/2/15).

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), poprzestające na odwołaniu się do utraty przez co najmniej jedną stronę woli zawarcia umowy przyrzeczonej i niezawierające jakichkolwiek argumentów na rzecz twierdzenia o „oczywistej” (a więc ewidentnej, nie budzącej żadnych wątpliwości, widocznej bez potrzeby bliższej analizy) zasadności skargi, w ogóle nie odpowiada wymaganiu, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c., a więc nie może stanowić podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania.

Ocena przedawnienia roszczenia o zwrot zadatku wymaga uprzednio powstania tego roszczenia, a to wymaga z kolei skorzystania z umownego prawa odstąpienia od umowy przedwstępnej. W razie nie odstąpienia strony uprawnionej od tej umowy, służy jej jedynie prawo żądania odszkodowania na zasadach ogólnych (wyrok SN z dnia 14 grudnia 2011 r., I CSK 149/11, niepubl.).

Z omówionych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490).